

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE U PŘÍLEŽITOSTI
XXII. SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH
11. ÚNORA 2014**

Víra a láska: *«Také my jsme povinni položit život za své bratry» (1 Jan 3,16)*

Drazí bratři a sestry,

1. U příležitosti XXII. Světového dne nemocných, jehož letošním tématem je *Víra a láska: «Také my jsme povinni položit život za své bratry» (1 Jan 3,16)*, se obracím zvláště na nemocné a na všechny, kdo jim poskytují svou pomoc a péči. Církev ve vás poznává, drazí nemocní, zvláštní přítomnost trpícího Krista. Je tomu tak, protože za každým naším utrpením, ba dokonce v jeho nitru, je utrpení Kristovo. Kristus spolu s námi nese jeho tíži a odhaluje jeho smysl. Když Boží Syn vystoupil na kříž, zrušil samotu utrpení a osvětlil její temnotu. Jsme tím uvedeni do tajemství Boží lásky k nám, která dodává naději a odvahu: naději, protože v Božím záměru lásky se i noc bolesti otevírá velikonočnímu světlu; a odvahu k tomu, abychom každé nepřítizni čelili v jeho společenství a ve spojení s ním.

2. Boží Syn, který se stal člověkem, neodstranil z lidské zkušenosti nemoc a utrpení, ale tím, že ho vzal na sebe, proměnil ho a dal mu jiný rozměr. Nový rozměr utrpení spočívá v tom, že již nemá poslední slovo, jímž je nový život v plnosti; proměna je dána tím, že ve spojení s Kristem se nemoc a utrpení mohou stávat pozitivními. Ježíš je cesta, po níž můžeme jít s jeho Duchem. Jako Otec daroval z lásky Syna a Syn z téže lásky daroval sám sebe, i my můžeme milovat ostatní, tak jako Bůh miloval nás, a dávat za své bratry život. Víra v dobrého Boha se stává dobrotou, víra v ukřižovaného Krista se stává silou k tomu, abychom milovali až do konce i nepřátele. Důkazem autentické víry v Krista je sebedarování, rozdávaní lásky bližním, zvláště tomu, kdo si ji nezaslouží, kdo trpí a kdo je na okraji společnosti.

3. V síle křtu a biřmování jsme povoláni, abychom se přizpůsobovali Kristu, milosrdnému Samaritánovi všech trpících: „Z toho jsme poznali lásku: že Kristus za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit život za své bratry“ (1 Jan 3,16). Když k těm, kdo potřebují péči, přistupujeme láskyplně, přinášíme jim uprostřed rozporností tohoto světa naději a Boží úsměv. Když se velkorysá odevzdanost druhým stane stylem naší činnosti, vytváříme prostor pro Kristovo srdce, zahříváme se jím, a tak přinášíme svůj příspěvek pro příchod Božího království.

4. Abychom rostli v něžnosti a v ohleduplné a delikátní lásce, máme křesťanský vzor, k němuž můžeme s jistotou obracet svůj pohled. Je to Ježíšova Matka a naše Matka, která je pozorná vůči Božímu hlasu a potřebám a těžkostem svých dětí. Panna Maria, vedena Božským milosrdenstvím, které se v ní ztělesňuje, zapomíná na sebe a spěšně se vydává na cestu z Galileje do Judeje, aby se setkala se svou sestřenicí Alžbětou a pomáhala jí; na svatbě v Káni se přimlouvá u svého Syna, když vidí, že při oslavě došlo víno; během celé své životní cesty nosí v srdci slova starého Simeona, která předpovídají meč, jenž pronikne její duši, a odvážně zůstává stát u paty Ježíšova kříže. Ona ví, jak jít po této cestě, a proto je Matkou všech nemocných a trpících. Můžeme se k ní utíkat s důvěrou a synovskou oddaností a být si jisti, že nám bude pomáhat a podporovat nás a že nás neopustí. Ona je Matkou Ukřižovaného Zmrtvýchvstalého; zůstává s námi v našich křížích a provází nás na naší cestě ke zmrtvýchvstání a k plnému životu.

5. Svatý Jan, učedník, který stál s Marií u paty kříže, nás uvádí k pramenům víry a lásky, k srdci Boha, který „je láska“ (1 Jan 4,8.16), a připomíná nám, že nemůžeme milovat Boha, pokud nemilujeme bratry. Kdo stojí s Marií pod křížem, naučí se milovat jako Ježíš. Kříž „je jistota věrné Boží lásky k nám. Lásky tak velké, že dokáže vstoupit do našeho hříchu a odpustit ho, vstoupit do našeho utrpení a dát nám sílu nést ho, vstoupit i do naší smrti a zvítězit nad ní a dát nám spásu... Kříž také vyzývá k tomu, abychom se nechali nakazit touto láskou, učí nás, abychom se

na druhé dívali vždy s milosrdenstvím a s láskou, zvláště na ty, kdo trpí, kdo potřebují pomoc“ (*Křížová cesta s mladými*, Rio de Janeiro, 26. července 2013).

Svěřuji XXII. Světový den nemocných přímluvě Panny Marie, aby pomáhala nemocným lidem prožívat jejich utrpení ve společenství s Ježíšem Kristem a podporovala ty, kdo se o ně starají. Všem nemocným, zdravotnickým pracovníkům i dobrovolníkům ze srdce uděluji své apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu 6. prosince 2013

FRANTIŠEK